

BOKBINDARPRESS, m. 2. Press hos bokbindare, hvarmedelst ryggen af de falsade och hoplagda arken hopklämmas.

BOKBINDARSTÄMPEL, m. 2. pl. — *stämp-lar*. Stämpel, som af bokbindare begagnas, för att tilläta sirater på ryggen af en bok.

BOKBINDERI, n. 4. 1) En bokbindares yrke och sysselsättning. — 2) Konsten att inbinda böcker. — 3) Bokbindarverkstad.

BOKCENSOR, böksä'nnsärr, m. 5. Person, som af en regering fått uppdrag att granska utkommande böcker och skrifter, innan deras tryckning tillåtes. Bokgranskare.

BOKCENSUR, böksä'nnsúr, f. 5. Se *Censur*.

BOKEN, a. 2. neutr. — *et*. (om frukt) Blöt och till hälften skämd. *Bokna päron*.

BOKFÖRA, v. a. 2. Föra till boks, i räkenskapsbok uppteckna (utgift, inbetalning, skuldfordran, o. s. v.). *B. något på ett conto*.

BOKFÖRANDE, n. 4. Handlingen, då man bokför; se föreg.

BOKFÖRARE, m. 5. En, som förer bok. Jfr. *Bok*, 1, f. Är till sitt begrepp vidsträcktare än Bokhållare.

BOKFÖRING, f. 2. 1) En räkenskapsboks, räkenskapers förande. Är det verbala substantivet af *Föra bok*, hvaremot *Bokförande* tillhör *Bokföra*. — 2) Konsten att föra räkenskapsböcker. *Förstå sig på b. Lära sig b.* — *Syn.* Bokföringskonst, Bokhålleri.

BOKFÖRLAG, n. 5. o. 5. En boks utgifvande af trycket på egen bekostnad och deraf följande äganderätten dertill. *Förtjena mycket på bokförlager*.

BOKFÖRLÄGGARE, m. 5. Person, som förlägger böcker.

BOKFÖRRÅD, n. 5. Samling af böcker. Brukas vanligen om mindre och enskilda boksamlingar. *Han har ett stort b.* — *Syn.* Boksamling.

BOKFÖRTECKNING, f. 2. Förteckning på böcker. — *Syn.* Boklista, Bokkatalog.

BOKGRANSKARE, m. 5. Se *Bokcensor*.

BOKGRÄL, m. 2. Se *Pedant*.

BOKGULD, n. 5. Bladguld, som vanligtvis inlägges i böcker (se *Bok*, 5) och sålunda försäljes. *Åkta b. är slaget af Dukatguld*.

BOKHAMMARE, m. 5. Hammare, som drifves med vatten och begagnas till att boka malm.

BOKHANDEL, m. 2. sing. 1) Handel med böcker, både nya och gamla. Handel med gamla böcker kallas särskilt *Antiqvarisk b.* — 2) Se *Boklåda*.

BOKHANDELSANMÄLAN, f. sing. indef. Anmälan om något bokhandelsföretag (utgifvandet af bok, musikalien, gravurer o. s. v.), som införes i tidningarna, eller, särskilt tryckt, utlemnas i boklådorna eller sprides med posten bland allmänheten.

BOKHANDELSSOCIETET, --- sositét, f. 5. Frivillig förening af bokhandlarne i en stad, i och för befrämjandet af deras gemensamma bästa, och utan att stå under några skrälagar.

BOKHANDLARE, m. 5. En, hvilken såsom yrke drifver handel med böcker, så gamla som nya. Den, som försäljer gamla, kallas särskilt *Antiqvarisk b.* — *Ss. Bokhandlarfru, -yrke*, m. fl.

BOKHJUL, n. 5. Redskap, i form af hjul, hvarmed malm bokas.

BOKHO, m. 2. Ho, hvori malm bokas.

BOKHUS, n. 5. Särskilt hus, hvaruti malm bokas.

BOKHVETE, se *Bohvete*.

BOKHYLLA, f. 1. Hylla, enkom gjord att deruppå ställa böcker.

BOKHYTTA, f. 1. Se *Bokhus*.

BOKHÅLLARE, m. 5. 1) Person, som på kontor eller i publikt verk förer räkenskaperna, synnerhet hufvudboken. *B. på ett handelskontor, vid ett bruk, i banken*. — 2) Person, som på handelskontor, vid bruk eller på egendom har någon lägre befattning med räkenskaperna, håller kladdar, journaler, specialer o. d., utan att föra den egentliga räkenskapsboken. Är i denna bem. att anse mera som en titel. — *Ss. Bokhållarlön, -sysla, -tjenst*, m. m.

BOKHÅLLERI, n. 5. 1) Sysselsättningen att föra räkenskapsböcker. *B-et är ofta ett tråget arbete*. — 2) Konsten, sättet att föra räkenskap. *Lära b-et. Enkelt b.*, då vid hvarje affär endast den verkliga gäldenären eller borgenären tillika med de ifrågakvarande summorna antecknas. *Dubbelt ell. Italienskt b.*, då hvarje post införes på två ställen, d. v. s. krediteras på ett conto och debiteras på ett annat. *Föra böcker efter italienska b-et*.

BOKKAMMARE, m. 5. o. 5. Mindre rum, kammare, hvori böcker förvaras. — *Syn.* Se *Bokrum*.

BOKKATALOG, bok -- låg, m. 5. Bokförteckning.

BOKKIM, m. 2. Se *Bokstaf*, 2.

BOKKNÄPPE, n. 4. Knäppe, hvarmed permarna på gamla böcker sammanhållas.

BOKKUNNIG, a. 2. Som äger bokkännedom.

BOKKUNNSKAP, f. 5. Se *Bokkännedom*.

BOKKÄNNARE, m. 5. Lärd, som äger bokkännedom; se följ. — *Syn.* Bibliognost.

BOKKÄNNEDOM, m. 2. sing. Kunskap om böcker, så väl äldre som nyare, tryckta som skrifna, deras titlar, olika upplagor, m. m. — *Syn.* Bokkunnskap, Bibliognosi.

BOKLIG, a. 2. *B-a konster*, lärdom, vetenskaper.

BOKLISTA, f. 1. Se *Bokförteckning*.

BOKLUNTA, f. 1. Säges föraktligt om gamla och vidlyftiga böcker, utan något synnerligt värde; så kallas äfven böcker i allmänhet, af dem, som icke äro vänner af läsning och kunskaper.

BOKLÅDA, f. 1. Ställe, rum, bod, der bokhandel drifves.

BOKLÅDSPRIS, n. 5. Priset på en bok i bokhandeln, till skillnad ifrån det, som den eljest kan hafva (t. ex. på bokauktioner, o. s. v.)

BOKLÄRD, a. 2. Som hämtat sina kunskaper mer ur böcker, än ur det praktiska lifvet, genom egen erfarenhet och umgänge med kunniga män.

BOKLÄRDOM, m. 2. sing. 1) Kunskaper, som inhämtas ur böcker, till skillnad ifrån dem, som förvärfvas genom erfarenhet, umgänge med andra, o. s. v. — 2) Se *Bokvett*.

BOKMAGASIN, bok -- si'n, n. 5. Stängdt större rum, der böcker, som äro till salu, förvaras. — *Syn.* Se *Bokrum*.

BOKMAKARE, m. 5. Föraktlig benämning på en skriftställare, som väl skrivit många böcker, men inga utaf värde. — *Syn.* Se *Bokskrifvare*.

BOKMAKERI, n. 5. (föraktl.) Sysselsättningen att skriva böcker utan värde.

BOKMAL, m. 2. 1) Insekt af Sländornas ordning, nära en linie lång, blekgul, skör, med röda ögon och oftast vinglös, som uppehåller sig ibland papper, torkade växter, i böcker, insektlådor, o. s. v. *Psocus pulsatorius*. — 2) (fig.) Person, som